Dzielny orzeł

Nad piękną krainą dumnie szybował biały orzeł. Znał ją dobrze, z wysokości, szybując pośród chmur, obserwował jej mieszkańców. Ich radości i troski, sukcesy i porażki. Widział jak z zapałem wznoszą nowe dzieła i jak czasami żywioły niszczą trud ich budowania. Życie toczyło się powolnym losem doświadczając kolejne pokolenia nowymi zdarzeniami.

Pewnego słonecznego dnia orzeł zauważył grupę dzieci bawiących się na łące. Krążył nad nimi przyglądając się ich zabawie. Dzieci zauważyły cień jaki orzeł rzucał na ziemię. Postanowiły go złapać. Biegały za nim, robiły zasadzki, próbowały go okrążyć. Orzeł przyłączył się do zabawy i manewrując wysoko na niebie robił uniki, tak by utrudnić dzieciom złapanie jego cienia.

Nie wszyscy byli z tego zadowoleni. Złym mocom nie podobał się śmiech biegających dzieci. Postanowiły przepędzić orał, tak by nie mógł bawić się z dziećmi i by ich śmiech nie roznosił się po całej krainie.

Najpierw ze wschodu wysłały wichurę, która miała porwać orła. Ten jednak skierował dziób w kierunki wiatru, podwinął skrzydła i zawisł na wysokości. Po porażce złe moce postanowiły wypuścić z południa chmarę czarnych wron. Miały one zasłonić orła, nie pozwalając by jego cień dotarł do bawiących się dzieci. Orzeł rozwinął swoje ostre szpony kierując je na intruzów. Ci ujrzawszy ich groźny wygląd wystraszyli się i rozpierzchli. Złe moce przystąpiły do kolejnej próby. Od zachodu wypuściły ciemny dym, który zasłonił słońce uniemożliwiając rzucanie cienia. Orzeł rozłożył szeroko swoje skrzydła i z całej siły zaczął nimi wachlować rozpędzając snujący się dym. Złe moce przystąpiły do czwartej próby. Od północy przysłały ulewny deszcz, który niczym potop zalewał łąkę. Dzieci już myślały że będzie to koniec zabawy. Cień orła przesłaniany deszczową chmurą powoli zaczął słabnąć i znikać. Właśnie wtedy pierwsze dziecko dogoniło cień orła. Po chwili dołączyły koleje dzieci skupiając się razem w jednym miejscu. Cieniu orła był coraz słabszy, aż zanik. Mimo to dzieci wiernie wpatrywały się w postać orła. Pod jego szeroko rozłożonymi skrzydłami czuły się bezpieczne, to on ochraniały je przed deszczem i złymi mocami.

Dzieci dorosły, teraz same doświadczają radości i trosk życia codziennego. W chwilach zwątpienia, gdy czeka ich jakieś wyzwanie, zawsze wspominają zabawę z orła cieniem.

Bajkowiec

wydrukowano dnia: 23.11.2026 COPYRIGHT © ADB 2026